

Weltschmerz en poppentheater

 [8weekly.nl/artikel/6957/tg-winterberg-danke-fur-die-badehose-weltschmerz-en-poppentheater.html](https://www.8weekly.nl/artikel/6957/tg-winterberg-danke-fur-die-badehose-weltschmerz-en-poppentheater.html)

Shayne McCreadie

Stel je voor, je loopt op een rommelmarkt in Berlijn. Je houdt halt bij een kraampje en laat je oog op een houten kist vallen. Bij nadere bestudering blijken er talloze brieven in te zitten. Brieven over een vriendschap tussen twee Duitse mannen in de jaren dertig. Op basis van deze brievenwisseling heeft TG Winterberg *Danke für die Badehose* gecreëerd.

Danke für die Badehose is beeldend theater dat poppen, acteurs en objecten op zeer inventieve wijze combineert. Meike van der Akker en Marlyn Coetsier kruipen in de rol van Franse boeren, een nukkige huishoudster en Erich Hengst. Erich is een oudere man die een correspondentie onderhoudt met Werner Schuphan, gespeeld door Michel Visser. Werner is een frisse, blonde jongeling die Erich in het lokale zwembad heeft leren kennen.

Reislust versus Weltschmerz

Erich wil dat Werner gaat trainen voor de Olympische Spelen van 1936.

Hij heeft een kast vol zwembroeken waar hij er regelmatig een van opstuurt. De ouderwetse, strakke broekjes symboliseren de homo-erotiek die sluimerend in het stuk aanwezig is. Terwijl Werner door Europa heen reist en zijn avonturen uit de doeken doet, sluit Erich zich in huis op, met als enige gezelschap zijn klagende huishoudster en de radio waarop Marlene Dietrich en Adolf Hitler hun stemmen laten horen. Duitsland tijdens het interbellum.

Veranderlijk decor

Het werk van TG Winterberg doet denken aan de beeldende theatervoorstellingen van Hotel Modern maar waar Hotel Modern meer massale, historische taferelen neerzet ook zij hebben stukken aan de twee wereldoorlogen gewijd, zo weet TG Winterberg tot in de details een persoonlijk verhaal uit te werken. Het decor is opgebouwd uit houten deuren en ladekasten die op vernuftige wijze omgetoverd kunnen worden in zwembaden, Franse boerderijen, tuinen in Engeland en de woning van Erich. De poppen hebben zeer karakteristieke gelaatstrekken: waar de Franse boeren met hun duistere, verwrongen koppen haast uit de *Aardappeleters* van Van Gogh gestapt lijken, is Erich een droevige man, duidelijk getekend door zijn ervaringen in de Eerste Wereldoorlog waarin hij zijn rechterhand is kwijtgeraakt.

De interactie tussen de poppen en de acteurs is zeer verfijnd. Van der Akker en Coetsier houden de poppen vast, begeleiden ze in hun bewegingen, maar spelen ook mee. Door hun mimiek lijken de poppen nog meer emotie uit te dragen en op het moment dat een van de spelers zachtjes op en neer deint, kan men zich niet anders voorstellen dan dat de pop leeft en letterlijk in- en uitademt op het toneel.

Het leed van de kleine mens

Danke für die Badehose lijkt de aandacht te willen vestigen op de individuen die deel uitmaakten van onze nieuwste geschiedenis. TG Winterberg zoekt naar de kleine verhalen in het geheel en vergroot deze uit. Op het moment dat een van de boeren in het Frans een relaas doet van de vrouw die door gevechtsvuur omkomt in het weiland naast zijn boerderij, wordt de toeschouwer herinnerd aan al

het persoonlijke leed dat plaatsgevonden heeft in die bittere jaren van de Eerste Wereldoorlog. Ook de opmars naar de Tweede wordt uitgespeeld. Op bepaalde momenten ligt de toekomstige dreiging van nazi-Duitsland er echter te dik bovenop. Soms wordt er iets te veel informatie voor de toeschouwer ingevuld, mede door de huishoudster die op een gegeven moment verzucht 'dat er een groot leider zou moeten opstaan'. Hiermee uiteraard vooruit refererend aan Adolf Hitler. Ook de gevoelens van Erich voor Werner worden soms te letterlijk benadrukt, terwijl dit een boodschap is die al duidelijk tussen de regels door te lezen valt.

Nochtans beklift het stuk, het verhaal is ontroerend en wordt op voortreffelijke wijze visueel ondersteund door het decor en de indrukwekkende poppen. Het is TG Winterberg gelukt om een stuk grijs verleden opnieuw leven in te blazen, een herinnering zo levendig te maken dat het voor de toeschouwer wel moet lijken alsof hij erbij was.

Op tournee t/m 26-02-2009